

Бій на горі

Василь Слапчук

Співають кулі, мов джмелі,
І притискають до землі.
Так, як колись в дитячій грі,
Засів десь ворог на горі.
Дано наказ: до висоти
Як можна ближче підповзи
І — лиш вперед. Нема назад.
Ми всі, немов один солдат.
І доля в нас усіх одна,
І вибирає нас вона.
Повзем, повзем, за п'яддю п'ядь,
Годину, дві, а може й п'ять.
На шлях помножився той час,
А ще помножиться на нас.
І щем у грудях, в горлі лють,
А кулі зверху смерть несуть.
Там кулемет невпинно б'є,
Нам підвестися не дає.
Але команда... й підвелись,
В єдиний м'яз тугий злились,
Рвонули вибухом "ура!"...
Здригнулась кам'яна гора.
І словом сковані одним,
Вже не спинити нас нічим.
Перемогли. І бій затих.
А мертві — плата за живих.
А скільки нас боїв ще жде?
І хто заплатить з нас і де?
Коли ж він той останній бій?
Вже й автомат стомився мій.